

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 41/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 26 listopada 2020 roku w sprawie II K 372/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	błędu w ustaleniach faktycznych mającego wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na przyjęciu, że wina i społeczna szkodliwość czynu, którego dopuścił się oskarżony nie są znaczne, a nadto rodzaj i charakter naruszonego przestępstwem dobra, sposób i	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>okoliczności popelnienia czynu, jak również postać zamiaru i motywacja sprawcy wskazują, że zasługuje na skorzystanie z warunkowego umorzenia postępowania karnego</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Apelacja okazała się zasadna w takim stopniu, iż na skutek jej wniesienia powstały podstawy do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p> <p>Błąd w ustaleniach faktycznych (error facti) przyjętych za podstawę orzeczenia to błąd, który wynika bądź to z niepełności postępowania dowodowego (tzw. błąd "braku"), bądź też z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd "dowolności"). Może on więc być wynikiem nieznajomości określonych</p>				

dowodów lub nieprzestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów (art. 7), np. błąd logiczny w rozumowaniu, zlekceważenie niektórych dowodów, danie wiary dowodom nieprzekonującym, bezpodstawne pominięcie określonych twierdzeń dowodowych, oparcie się na faktach w istocie nieudowodnionych itd. W orzecznictwie trafnie podnosi się, że zarzut ten jest słuszny tylko wówczas: "gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania", nie może on natomiast sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu (w. SN z 24 marca 1975 r., II KR 355/74, OSNPG 9/1995, poz. 84), przy czym jest to aktualne jedynie przy zarzucie błędu o charakterze "dowolności". Tego typu zarzut co do

błędu w ustaleniach faktycznych to bowiem, jak zasadnie się wskazuje, nie sama odmienna ocena materiału dowodowego przez skarżącego, lecz wykazanie, jakich konkretnych uchybień w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd w dokonanej ocenie materiału dowodowego (w. SN z 22 stycznia 1975 r., I KR 197/74, OSNKW 5/1975, poz. 58). Natomiast zarzut błędu w ustaleniach o charakterze "braku" może aktualnie wiązać się ze wskazaniem nowych faktów lub dowodów (zob. art. 427 § 3), błąd "braku" nie musi obciążać sądu I instancji, gdy dowód ujawnia się po wydaniu wyroku (zob. uw. 5-6 do art. 427).

W ocenie Sądu odwoławczego postępowanie przed Sądem pierwszej instancji w istocie jest dotknięte wyżej wskazanymi brakami, co rodziło konieczność uchylenia zaskarżonego

wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 i 2 kk sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, wobec sprawcy przestępstwa zagrożonego karą nie przekraczającą 5 lat (§ 2), jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Z kolei art. 115 § 2 kk stanowi, że przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub

grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Tymczasem Sąd I instancji, uznając iż szkodliwość społeczna przypisanego oskarżonemu czynu nie jest znaczna, nie wziął w należytych stopniu pod uwagę owych ustawowych okoliczności, mających wpływ na ocenę jej stopnia, a które to enumeratywnie i wyczerpująco wymienia się właśnie w art. 115 § 2 kk.

Jak podkreśla się w literaturze, przy ocenie ilości jako nieznacznej, powinno się brać pod uwagę liczbę pojedynczych porcji, które można wytworzyć z danej ilości, i rodzaj środka lub substancji, a zastosowanie tych kryteriów powinno prowadzić do ustalenia, że dana ilość jest błaha, niewiele znacząca,

mało istotna
(Mozgawa M. (red.),
Budyn-Kulik M.,
Kozłowska-Kalisz P.,
Kulik M., Michalska-
Warias A., Nazar
K., Wilk L.,
Pozakodeksowe
przestępstwa
przeciwko zdrowiu.
Komentarz, WKP,
2017)

Sąd odwoławczy
akceptuje pogląd
Sądu Apelacyjnego
w Poznaniu, który
w wyroku z dnia
23 lutego 2017 r.
sygn. akt II AKa
247/16 stwierdził, że
w celu ustalenia
znaczenia pojęcia
nieznacznej ilości
środków
odurzających lub
substancji
psychotropowych
należy uwzględnić
również - oprócz
wymienionych
kryteriów
ilościowego i
jakościowego -
kryterium proporcji
ilości
zabezpieczonych
substancji do
potrzeb sprawcy (LEX nr 2402505).

Z kolei „znaczna
ilość” stanowi
kryterium
obiektywne i jest
mierzona ilością
porcji
konsumpcyjnych
(różnych wagowo
w zależności od

rodzaju narkotyku, a konkretnie jego mocy odurzającej), niezależne od tego, czy środek odurzający lub substancja psychotropowa przeznaczone są do zaspokojenia własnych potrzeb sprawcy, czy też sprawca ma względem nich inne zamiary (zob. wyrok SA w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2017 r., II AKA 168/17, LEX nr 2347811).

W świetle utrwalonego orzecznictwa za oczywiste jednak uchodzi, że znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych - w rozumieniu ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii - jest to taka ilość, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (zob wyrok SA w (...) z dnia 24 maja 2017 r., II AKA 93/17, LEX nr 2329105; wyrok SA w (...) z dnia 18 października 2012 r., II AKA 224/12, LEX nr 1237266; wyrok SA w Warszawie z dnia

21 marca 1016 r., II AKa 247/15, LEX nr 2061769, wyrok SA we Wrocławiu z dnia 20 lutego 2008 r., II AKa 10/18, LEX nr 357147; wyrok SA we Wrocławiu z dnia 2 lutego 2012 r., II AKa 413/11, LEX nr 1112421; postanowienie SN z dnia 23 września 2009 r., I KZP 10/09, OSNKW 2009/10/84; wyrok SN z dnia 14 lipca 2011 r., IV KK 127/11, LEX nr 897769).

W szczególności trzeba dostrzec, iż w trakcie kontroli drogowej ujawniono u oskarżonego środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste oraz nowe substancje psychoaktywne, których ilości można uznać za nieznaczne. Jednakowoż w toku przeszukania w miejscu zamieszkania oskarżonego ujawniono także środki odurzające w postaci ziela konopi innych jak włókniste w ilości 199,46 grama netto.

Sąd Rejonowy w ogóle nie odniósł się do okoliczności, w którym

pomieszczeniu w miejscu zamieszkania oskarżonego ujawniono te substancje, jak były zapakowane, czy były porcjowane. Uszła też uwadze Sądu tak istotna okoliczność, że u oskarżonego zabezpieczono także torebkę strunową z zapięciem zawierającą nasiona konopi. Tymczasem jest to istotne z punktu widzenia oceny winy, stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz okoliczności jego popełnienia. Czyniąc ustalenia w sprawie Sąd Rejonowy nie odniósł się także do treści opinii Biura (...) w (...) (a wręcz opinię tą pominął).

Tymczasem z treści w/w opinii wynika, że przy założeniu, że jedna porcja aktywna zawiera 10 mg THC, z zabezpieczonego suszu roślinnego, ujawnionego w czterech torbach, można sporządzić kolejno 26, 33, 413, i 4 pełnowartościowych porcji odurzających narkotyku.

Sąd meriti bagatelizując wartość tych dowodów bezkrytycznie swe ustalenia oparł w szczególności na treści wywiadu środowiskowego oraz wyjaśnieniach oskarżonego, których ocena także nie wstrzymuje krytyki. Przede wszystkim Sąd meriti stanął na stanowisku, że oskarżony znalezione u niego środki odurzające posiadał na własne potrzeby, nie sprzedawał ich nikomu, nie jest osobą uzależnioną, krzaki konopi znalazł wyrwane w lesie. Rodzina krytycznie odnosi się do zażywania środków odurzających, a siostra gdyby wiedziała o istnieniu takich substancji, wyrzuciła by z domu oskarżonego.

Uszła uwadze Sądu meriti choćby taka okoliczność, że oskarżony nie był w stanie wyjaśnić, ile suszu otrzymał rzekomo z dwóch znalezionych w lesie (i już wyrwanych !) krzaków konopi. Posiłkując się

natomiast zasadami, logicznego rozumowania, wiedzy oraz doświadczenia zawodowego, życiowego oraz mając na uwadze wnioski opinii Biura (...) w L. trudno bez większego zastanowienia przyjąć, że taką ilość narkotyku, jaką ujawniono podczas przeszukania miejsca zamieszkania oskarżonego, można osiągnąć jedynie z dwóch krzaków konopi. Równie niewiarygodnie brzmią wyjaśnienia oskarżonego, kiedy utrzymuje, że znalezione krzaki w lesie były już „dziwnym trafem” wyrwane i porzucone. Oskarżony w żaden racjonalny sposób nie starał się wyjaśnić, dlaczego zebrał nasiona (ze znalezionych krzaków) i je przetrzymywał. Ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że nie miał zamiaru mieć plantacji i wyraził żal, że posiadanych środków nie wyrzucił. Zważyć przy tym należy, że oskarżony nie był konsekwentny w

kwestii utrzymania wersji, kiedy zakupił substancję narkotyczną typu „dopalacz” , ujawnioną podczas jego przeszukania – wskazał w toku zatrzymania, że był to okres przeszło trzech miesięcy wcześniej, w pierwszych wyjaśnieniach natomiast wskazał już , że było to ponad rok temu i substancję zamierzał wyrzucić. Nie był przy tym w stanie wyjaśnić (nawet nie usiłował) dlaczego jednakowoż tego nie uczynił.

Sąd meriti nie poczynił więc prawidłowej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności wyjaśnień oskarżonego, wywiadu kuratora, w konfrontacji z pozostałym materiałem dowodowym, w tym treścią opinii Biura (...) w L., protokołów zatrzymania, przeszukania, zgodnie z zasadami logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zawodowego i nie

dokonał
jakiegokolwiek
weryfikacji
wyjaśnień
oskarżonego,
bezkrytycznie dając
im wiarę, co
rzutowało na
nieprawidłowość w
ustaleniu w
szczegółności
stopnia zawinienia
oskarżonego.

Uszła uwadze Sądu
meriti także
okoliczność płynąca
z treści wywiadu
kuratora, że
oskarżony był już
w przeszłości karany
z ustawy o
przeciwdziałaniu
narkomanii w 2021
roku jako osoba
nieletnia. Sąd
Rodzinny i
Nieletnich
zastosował wobec
niego środek
wychowawczy w
postaci nadzoru
kuratora. Ponadto w
2020 roku K. K.
został ukarany w
sprawie II W 197/20
za czyn wypełniający
znamiona art. 87 §2
kw.

Ponadto K. K.
jest osobą, która
stosunkowo
niedawno
przekroczyła próg
pełnoletności, nie
jest niczym
nadzwyczajnym
więc, że posiada
status osoby

jednakowoż
niekaranej za
popelnienie
przestępstwa.

Toteż zbyt pobieżne
i niewystarczające
są ustalenia Sąd
meriti, że oskarżony
prowadzi
ustabilizowany i
nienaganny tryb
życia, a odkąd
jest pełnoletni nie
wchodził w konflikt
z prawem, a
co za tym idzie
ostateczne przyjęcie,
że pomimo
umorzenia
postępowania K. K.
będzie przestrzegał
porządku prawnego,
w szczególności nie
popelni
przestępstwa.

Podsumowując
powyższe
rozważania uznać
należy, iż
stwierdzone uchyl-
bienia odnośnie
pobieżnej,
wybiórczej,
dowolnej oceny
ujawnionego
materiału
dowodowego, w
tym poczynionej
wadliwie oceny
stopnia społecznej
szkodliwości czynu,
a zatem jednej z
niezbędnych
przesłanek dla
warunkowego
umorzenia
postępowania
karnego

<p>spowodowały uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Belchatowie. Sąd Odwoławczy nie mógł we własnym zakresie wydać orzeczenia reformatoryjnego, ponieważ nie zezwala na to przepis art. 454 § 1 kpk.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Belchatowie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Sąd meriti dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, iż oskarżony zasługuje na skorzystanie z instytucji warunkowego umorzenia postępowania.</p>			

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Sąd Rejonowy poczynił błędne ustalenia faktyczne w wyniku nieprawidłowej oceny zebranych dowodów w sposób rażąco dowolny, pobieżny i wybiórczy, wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego (art. 7 kpk). Dokonane bowiem w tym zakresie przez Sąd I instancji ustalenia nie odpowiadają			

<p>zebranych w sprawie dowodom, a nade wszystko nie są wynikiem wszechstronnej oraz wnikliwej ich analizy. Jednocześnie zaś konkluzje Sądu meriti nie zostały wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania – uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku.</p>			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do			

**dalszego
postępowania**

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji winien w szczególności:
przeprowadzić ponownie postępowanie dowodowe, bacząc, aby ewentualne uzasadnienie wyroku spełniało wszystkie wymogi formalne, określone w art. 424 § 1 kpk, a w szczególności ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu winna być kompletna, uwzględniająca wszystkie elementy, składające się na stronę przedmiotową i podmiotową przestępstwa, w tym Sąd pogłębi także rozważania co do sposobu przechowywania w miejscu zamieszkania przez oskarżonego ziela konopi, posiadania ich nasion, przeanalizuje ilość ujawnionych substancji w konfrontacji z wnioskami opinii Biura (...) w L. i w prawidłowy sposób, respektujący wymogi określone w treści art. 7 kpk,

oceni zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym wyjaśnienia oskarżonego oraz wywiad środowiskowy.		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 26 listopada 2020 roku w sprawie II K 372/20	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana